

Met enige vreugde

Je luistert naar de eerste fase uit de Ignatiuscantate gecomponeerd door Kris Oelbrandt.

'Zijn genade indachtig, tref ik het voornemen mij in de toekomst te beteren. Want Hij hield me in leven'

De lezing is genomen uit de tweede brief van Paulus aan de Korintiërs, hoofdstuk 5, vanaf vers 14.

'De liefde van Christus laat ons geen rust' schrijft Paulus aan zijn dierbare, hoewel soms lastige, Korintiërs. Wat is er in deze woorden dat een weerklank in mij vindt wanneer ik vandaag het gebed begin?

Wat is dit, de liefde van Christus? Is het de liefde van Christus voor hen? Of hun liefde voor Christus? Of allebei? Zou het zelfs de liefde kunnen zijn die Christus voor jou heeft? Hoe voel je je bij deze gedachte?

Merk op hoe Paulus met enige vreugde verdergaat en verkondigt dat iedereen die in Christus is, een nieuwe schepping is. Een sterke bewering! We kunnen niet langer vanuit een louter menselijk oogpunt worden bekeken, omdat al het oude voorbij is, dankzij Christus. Hoor die vreugdevolle woorden van Paulus die nu tot jou zijn gericht: 'Zie, alles is nieuw geworden!' Wat is er nieuw geworden in jouw leven, door die liefde van Christus? Wat moet nog vernieuwd worden? Praat nu met Christus over deze dingen ... let erop, terwijl je dit doet, wat in je eigen ziel wordt bewogen of geraakt ...

Wanneer je opnieuw naar de lezing luistert, bedenk dan even hoe die liefde van Christus, die ons drijft, nu voor jou aanwezig is, precies daar waar je bent..

Deze liefde van God is nu voor jou aanwezig; zelfs op een minieme wijze, zo klein dat je het nauwelijks kunt merken. Dank God er voor, met of zonder woorden.